

EEN MEISJE IN 1570.

BALLADE

AEN KAREL WAPPERS

*Ghy weet ô mynen God waerachtig!
Dat ick ontuloden ben met sinnen voordachtig;
Maer my te beschermen en ben ick niet machtig.*

Helena de Verduldige

**Een meisje stond op Schelde' s strand,
In bittere smart verzonken.
Twee tranen lekten op haer hand,
En rolden neder in het zand –
En blonken.**

**Zy boog zich dan wanhopig neer,
Met d' oogen op de baren;
Zy reikte d'armen tot den Heer
En schreide: “wil my voor dit zeer
Bewaren.**

**“Ik heb een Spaenjaerds oog behaegd;
Die min is my een lyden.
Verhoor een meisje dat u klaegt! _
En geef my krachten om als maegd
Te stryden.**

**“Hij biedt my tempels, fraei gebouwd
En praelkleedy met hoopen.
Nog liever sterf ik ongetrouwd.
Neen 'k wil myn' bloem, voor eer noch goud
Verkoopen!**

**“Een Belg alléén, met Belgen aerd,
Kon my door min bekoren;
Maer nu licht hy verbleekt in d'aerd!
_ En voor my, zyner liefde waerd,
Verloren.**

**“Een Spaenjaerd heeft hem neêrgeveld,
Door minnenyd ontsteken;
Niet op het eerlyk wapenveld,
Maer heeft hem ’t hart, met valsch geweld,
Doorsteken.**

**O God! _ gy die myn rouw verstaet!
“Ik bid u wil my hooren,
“Want zoo gy m’in dees uer verlaet –
“Zal ik my, zoo de kracht m’ontgaet,
“Versmooren!”**

**Het kille zand ontging de meid.
Zy viel zoo machtloos neder!
Dáer lag zy, tot den dood bereid
Zieltogend, bleek en onbeschreid
En teder.**

**Z’ontwaeckte met een nare klacht
In Spaenjaerds bloedige armen –
En hy – hy had ze reeds verkracht.
Eer haer een nieuwe levens macht
Kon warmen.**

**Zy trok het scherpgewette stael
Uit Spaenjaerds gulde scheede –
En ’t bloed ontvloog hem als een’ strael
Wacht! Riep zy, - eer den dood u hael
'K ga mede!**

**Zy sprong met rookend bloed bespat
In Schelde’s blaeuwe golven.
Het water werd van weemoed glad. –
Zy bleef voor eeuwig onder ’t nat
Bedolven.**